

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 50/02-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. apríla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť P. M., bytom N. M. nad V., zastúpeného komerčnou právničkou JUDr. M. C., N. M. nad V., pre namietané porušenie základných práv podľa čl. 35 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 407/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. M. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. januára 2002 doručená sťažnosť P. M., bytom N. M. nad V. (ďalej len „navrhovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojich základných práv postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 407/99.

Navrhovateľ Krajskému súdu v Trenčíne u uvedenom konaní, v ktorom bol žalovaný spoločnosťou Pramet, a. s., Š., pre nesplnenie zmluvného záväzku, vyčítal predovšetkým nesprávne posúdenie doposiaľ zistených skutkových okolností a porušenie viacerých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, v dôsledku čoho došlo k porušeniu jeho práva podnikateľ podľa čl. 35 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy. Navrhovateľ namietal aj porušenie čl. 141 ústavy a ďalších článkov ústavy, ktoré bližšie nešpecifikoval.

Sťažnosť navrhovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti navrhovateľa taktiež nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 12. februára 2002 upozornil navrhovateľa na zákonom vyžadované náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, upozornil ho, že jeho sťažnosť tieto zákonné náležitosti nespĺňa, a zároveň ho vyzval, aby v lehote 14 dní od doručenia uvedenej výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil, pokiaľ nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Navrhovateľ na výzvu ústavného súdu reagoval podaním z 27. februára 2002, v prílohe ktorého zaslal aj plnomocnenstvo na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom udelené JUDr. M. C., komerčnej právničke v N. M. nad V. (menovaná zaslala ústavnému súdu plnomocnenstvo, ktoré spĺňa zákonné náležitosti, 18. apríla 2002).

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd (zaručených ústavou), alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Z podaní navrhovateľa vyplýva, že konanie vedené pod sp. zn. 10 Cb 407/99 na Krajskom súde v Trenčíne nebolo doposiaľ právoplatne skončené. Navrhovateľ sa teda ochrany svojich práv môže domáhať priamo v uvedenom konaní na Krajskom súde v Trenčíne a následne prostredníctvom opravného prostriedku aj na odvolacom súde.

Pretože ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na základe vyššie uvedenej skutočnosti dospel k záveru, že sťažnosť navrhovateľa nie je prípustná, rozhodol o jej odmietnutí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2002